

Dečkova želja.

Da imam denarcev,
kupil bi voziček,
v vozek stal zaprežen
isker bi konjiček.

»Kaj ti konjec, kaj ti vozek,
reci, deček, bode? —«
Tam iz lesa vozil
bi na polje hlode.

In navozil bi si
lepih, gladkih desek,
in navozil bi si
kamen, drobni pesek . . .

A za vozek, konjce
bi dobil denarje
in pozval bi skupaj
k zidanju zidarje.

Zidali bi, zidali
božjo hišo belo,
v cerkvico bi hodil
z mamico veselo!

Sveti Jožef tam na koru
pesem sveto pel bi,
jaz pa k blaženi Mariji
v varstvo pohitel bi . . .

Dobri angelčki pripluli
bi na zlati megli,
mamici bi zlati moji
z vsem lepó postregli!

Fran Žgur.

Slovo.

*Od domu slovo sem vzel,
hodil cesto belo . . .
Drobni ptiček je zapel
pesemco veselo . . .*

*Del mi je ob poti cvet:
Tu doma ostani;
ljubi te domači svet
letos kakor lani . . .*

*Pesemca kot brušen nož
v srce mi je segla. — —
Prošnja gorka cvetnih rož
v srce mi je legla . . .*

*Sama jaz sva in bolešt
tukaj zapuščena . . .
Mnogo v svet beli se cest,
a domov le ena!*

*S solzo gorko sem v očeh
v daljnji svet korakal. — —
Zadnjič na domačih tleh
gorko sem zaplakal!*

Fran Žgur.

